

sistència Social, i, en conseqüència, el personal que executa aquests serveis per compte dels Ajuntaments, ha de continuar tenint el caràcter de funcionari municipal que ja li assignava la legislació anterior i que no contradiu la fonamental (Estatut-Llei Municipal), deguda a la potestat legislativa de la Regió Autònoma.

CONCULCACIONS DEL REGLAMENT ALS PRINCIPIS BASICS QUE REGULEN ELS DRETS DELS FUNCIONARIS METGES MUNICIPALS

Doncs bé: aquesta condició de funcionaris inamovibles que, com hem vist, tenen i conserven els metges titulars de Catalunya, és vulnerada manifestament en el Reglament impugnat, doncs si bé no s'hi troba en ell cap precepte que expressament autoritzi els Ajuntaments per a destituir el personal mèdic a les seves ordres, conté, en canvi, diversos articles la redacció dels quals, plena de confusions i de contradiccions, sembla autoritzar-los per a prescindir d'una part del seu personal mèdic titular o minvar les seves atribucions en forma vexatòria per als mateixos i contraria en absolut al legislat i contractat fins ara.

En efecte: l'article 2n. diu que les funcions sanitàries seran confiades al mateix personal que les tenia al seu càrrec *abans de promulgar-se* la Llei del 5 d'abril d'enguany, però a continuació afegeix textualment: "per bé que els Ajuntaments queden facultats per a utilitzar-ne el que considerin necessari mentre l'organització i el compliment eficient d'aquelles funcions estiguin plenament garantides", i aquesta expressió pot interpretar-se en el sentit que s'accepta com un acte legal que els Ajuntaments prescindixin d'una part del personal mèdic a les seves ordres si els plau fer-ho.

L'article 6è és encara més explícit per quant en ell ja no es parla que tingui que ésser el mateix personal el que ha de complir les funcions sanitàries, sinó que es limita a dir que serà preferit, afegint que això tindrà lloc "sempre que llur dret de preferència concordi amb l'esperit d'aquest Reglament i *que raons poderoses* no s'hi oposin". D'aquesta expressió — que el menys que podem fer és qualificar-la de peregrina, puix mai l'havíem vista utilitzada en un text legal — potser sí en el temps de la dictadura — se'n desprèn

ben clar, que els Municipis podran pràcticament anullar tots els drets adquirits pel personal mèdic sense preocupar-se del motiu que ho justifiqui, perquè les *raons poderoses* poden en alguns casos servir per a acordar les destitucions més arbitràries, com si fossin legals.

Finalment, el primer dels articles addicionals del Reglament, de redacció molt confosa, sembla que subjecti la continuació del personal tècnic actual a les necessitats de la Generalitat, i la seva redacció deixava ja preveure possibles destitucions.

Tots els susdits preceptes, dels quals no és possible trobar justificació en els articles de la Llei de Bases del 5 d'abril ni de la Municipal, podien servir de motiu per a vulnerar drets indiscutibles del personal sanitari adquirits amb subjecció a la legislació que anteriorment regulava aquesta matèria i respectat en les lleis fonamentals esmentades. I això és el que desgraciadament ha ocorregut. En efecte: diversos Municipis, atíats per una campanya insana de cert organisme federatiu d'una part d'Ajuntaments de Catalunya, sense ni tan sols esperar el compliment de les condicions previstes en el mateix Reglament, començaren a destituir de les seves funcions d'assistència social als seus metges titulars i àdhuc alguns els destituïren totalment, deixant de consignar les seves dotacions en els pressupostos.

Contra tal abús, les Entitats mèdiques de Catalunya i principalment la Corporació que tinc l'honor de presidir, formularen la seva enèrgica protesta davant del govern de la Generalitat, aconseguint el restabliment dels drets conculcats i la reposició dels funcionaris tan injustament desposseïts, per mitjà d'una Ordre de la Presidència accidental, de data 26 d'octubre darrer (*Butlletí* del 30).

INCONSTITUCIONALITAT DEL REGLAMENT

Per sobre de tot l'exposat, el Reglament corregut, és contrari a principis fonamentals de la ciutadania, això és, a preceptes terminants de la constitució de l'Estat. Diu aquesta, en el seu article 41: "Los nombramientos, excedencias y jubilaciones de los funcionarios públicos se harán conforme a las leyes. Su inamovilidad se ga-